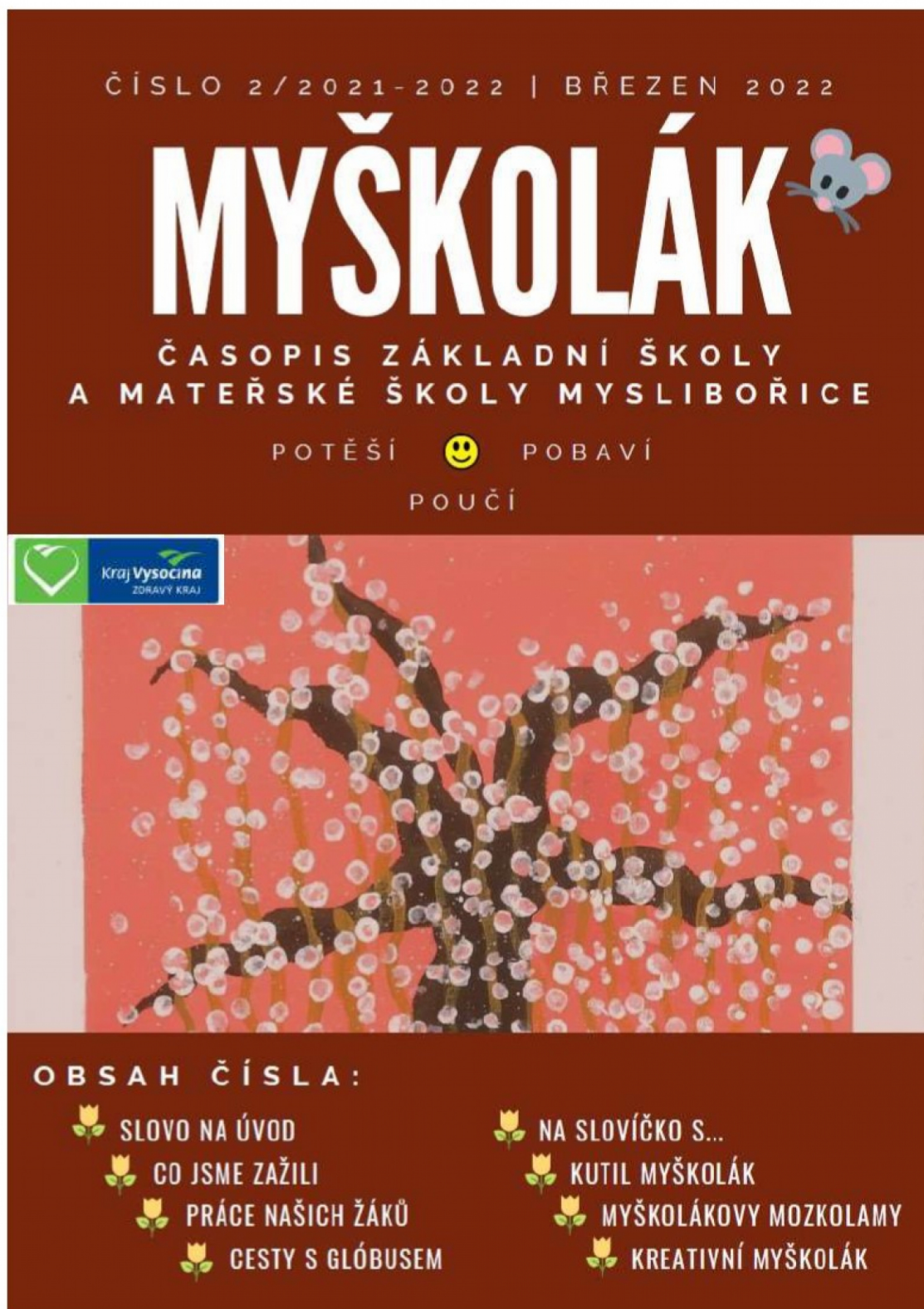

ilustrace: Mariana Zimová (7. ročník)

SLOVO NA ÚVOD

Milí čtenáři,

školní rok 2021/2022 se nám přehoupnul do své druhé poloviny a myslím, že stejně jako já, také mnozí z vás s nadšením vítáte první jarní slunečné dny.

Redaktorský tým školního časopisu se naplno ponořil do práce, aby vám mohl zprostředkovat zážitky a dojmy z uplynulých prosincových, lednových, únorových

a březnových školních akcí formou článků a fotografií. Pojďme tedy nyní společně nahlédnout „pod pokličku“ redaktorů *Myškoláka*. Co zajímavého si pro nás přichystali?

V tomto vydání jsou pro vás nachystané „Práce našich žáků“ a také výlet do Srbska jako součást rubriky „Cesty s glóbusem“. Nenechte si ujít také pozoruhodný rozhovor

s třídní učitelkou druháčků – Janou Mertlovou.

Čeká na vás i mnoho dalších zajímavostí, proto neváhejte a začtěte se do *Myškoláka*! Přeji vám příjemně strávený čas.

(Michaela Míčová, odpovědná redaktorka;
Micova.Misicka@seznam.cz)

REDAKCE - „Leze“ na vás jaro? Jak se to projevuje?

Vojtěch Mrnušík, 5. ročník
Na jaře se nejvíce těším na práci s dědou na poli.

Taťána Svobodová, 5. ročník
Jarní dny využívám ke sportování - ráda jezdím na kole.

David Šeiner, 5. ročník
Jaro na mě určitě „leze“. Bývám unavený a také hodně oslabený.

Dominik Láník, 6. ročník
Mám rád jaro. Už se mohu častěji pohybovat na zahradě a vůbec venku na sluníčku.

Natálie Svobodová, 7. ročník
Na jaře už častěji chodím na procházky s kamarádkami. Jsem ráda, že je déle světle.

Mariana Zimová, 7. ročník
Na jaře se u mě projevuje alergie na sluníčko. Z jara mám ovšem velmi příjemný pocit.

Natálie Čermáková, 8. ročník
S příchodem jara se těším na své narozeniny. Mám ráda, když svítí sluníčko a vše v přírodě kvete.

Ludmila Mrnušíková, 8. ročník
Na začátku jara mi chvíli trvá, než se naplno „rozběhnu“. Pomalu přichází dny spojené s prací na poli.

Natálie Jará, 9. ročník
S příchodem jara se u mě projevuje alergie. Jarní dny plné sluníčka mám však velmi ráda.

Lukáš Šerý, 9. ročník
Jaro tolik neprožívám, mnohem raději mám léto.

CO JSME ZAŽILI

Louskáček v Národním divadle Brno

Ve čtvrtek 9. prosince 2021 odjžděli žáci 1. - 5. ročníku do Brna, aby zde v divadle zhlédli představení Louskáček.

Před představením však byla zastávka v McDonald's. Odtud se pokračovalo rovnou do divadla. Po příchodu do divadla si žáci dali bundy do šaten a šli se posadit. Představení začalo v 11 hodin. Příběh vyprávěl o Klárce, která

na Vánoce dostala Louskáčka, o kterém se jí potom zdál sen – Louskáček ožil. Začala se odehrávat bitva Louskáčků a krys. Louskáčci vyhráli a poté

Louskáček s Klárkou společně putovali po královských říších. Po konci představení jsme se oblékli a odjeli zpět do Myslbořic. Z Brna jsme se

vrátili ve 14:36 hodin. Představení bylo moc pěkné a rádi na něj vzpomínáme.

(Vojtěch Mrnušík a David Šeiner, oba 5. ročník)

Vánoční besídka

Ve středu 22. prosince 2021 se v prostoru výstavního sálu konala školní vánoční besídka. Účinkujícími byli nadaní žáci I. i II. stupně, ale také zástupci z pedagogického sboru, kteří si pro přítomné publikum připravili překvapení - bravurně zahráli a zazpívali vybrané vánoční koledy. Všichni přítomní si na nadcházející vánoční svátky odnesli krásný kulturní zážitek.

(Michaela Míčová, odpovědná redaktorka)

Tři králové

Ve čtvrtek 6. ledna 2022 nás svou návštěvou potili tři králové. Tříkrálové vystoupení nacvičili a zdárně předvedli

žáci 6. ročníku. Svých rolí se ujali opravdu statečně - důkazem jsou přiložené fotografie.

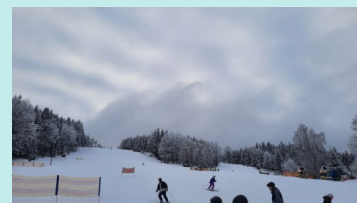

(Michaela Míčová, odpovědná redaktorka)

Lyžařský výcvikový kurz - tradičně ve Filipovicích

V termínu od 24. ledna do 28. ledna 2022 proběhl lyžařský výcvikový kurz v již tradiční destinaci - ve Filipovicích. Jednu z vrcholných školních akcí si zúčastnění žáci patřičně užili. Svými lyžařskými historkami bavili po návratu své spolužáky i učitele.

(Michaela Míčová, odpovědná redaktorka)

Připomněli jsme si magické datum 22. 2. 2022

Magické datum 22. 2. 2022 ve výuce využili zejména žáci 3. ročníku, pro které si paní učitelka Špačková připravila projektový den - dvojkový den. Číslo 2 se prolínalo do vyučovaných předmětů. Třetáci si v tento den užili spoustu legrace.

(Michaela Míčová, odpovědná redaktorka)

Hurá do bruslí!

První březnový den byl ve znamení bruslí. Žáci naší školy vyrazili bruslit na zimní stadion v nedalekých Moravských Budějovicích. Čas

strávený na ledě si všichni náležitě vychutnali.

(Michaela Míčová, odpovědná redaktorka)

Recitační soutěž

Ve středu 2. března 2022 proběhlo „na výstaváku“ školní kolo Recitační soutěže. Účast žáků byla hojná. Tři nejlepší následně 8. března

2022 reprezentovali naši školu v okresním kole této soutěže, které se konalo v DDM Třebíč. Byli to dva žáci z 5. ročníku - Milan Hlouch a David Šeiner

a jeden žák z 9. ročníku - Jakub Hadraba. V okresním kole se všem třem chlapcům dařilo, nejvíce pak Milanu Hlouchovi, který za svůj recitační výkon obdržel čestné uznání poroty.

(Michaela Míčová, odpovědná redaktorka)

Ocenění nejlepších žáků

Ve čtvrtek 3. března 2022 byli oceněni nejlepší žáci naší školy - nejlepší sportovci, řešitelé olympiády v českém jazyce, recitátoři a mnozí další. Za své výborné výkony obdrželi diplomy, pamětní listy a drobné sladké odměny.

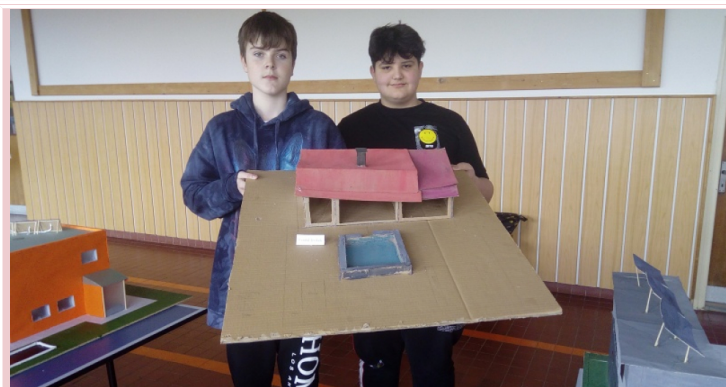
(Michaela Míčová, odpovědná redaktorka)

Osmáci se zapojili do projektu „Navrhni svůj dům“

Žáci 8. ročníku tvořili modely domů a sepisovali slohové práce v rámci projektu „Navrhni svůj dům“, do kterého se zapojili pod vedením paní učitelky Brabencové. Na jejich povedená díla se můžete podívat na přiložených fotografiích.

(Michaela Míčová, odpovědná redaktorka)

PRÁCE NAŠICH ŽÁKŮ

Vánoce (vypravování)

Osnova:

1. Zimní prázdniny
2. a) Štědrý den
- b) Odjíždíme
- c) Týden u babičky
3. Těším se na další Vánoce

Zimní prázdniny začaly a já se uzdravil po dvou týdnech, co jsem byl nemocný.

Štědrý den nastal. Ráno jsem se nasnídal a šel jsem si uklidit pokoj. Poté, co jsem pokoj uklidil, šel jsem pomáhat vařit do kuchyně. Uvařili jsme večeři,

navečeřeli jsme se a šli jsme rozbalovat dárky. Můj nejoblíbenější byl kurz na Unreal Engine 5.

V dalších dnech jsme odjížděli k babičkám a dědečkům na vánoční nadílku. Dohromady jsem dostal dvě lega a novou deskovku.

Po nadílce jsme jeli na týden k babičce a dědečkovi. Přivezli jsme si PlayStation 3, protože jsme ho chtěli vyzkoušet po čtyřech letech. Přivezl jsem si

také lego, protože jsem ho chtěl poskládat. Chodili jsme na výlety, hráli jsme hry a jedli cukroví.

Moc jsem si to užil a už se těším na další Vánoce.

(Sebastian David Wurm, 5. ročník)

Vánoční prázdniny (vypravování)

Osnova:

1. Zimní prázdniny
2. Štědrý den
3. Těším se na další Vánoce

Vánoční prázdniny začaly ve středu, moc jsem se na ně těšila.

V pátek 24. prosince jsme byli v lese dát do krmelce kukuřici, žaludy a kaštiny. Přijeli jsme z lesa a chystali vánoční stromeček, potom jsem šla pro rodinu zabalit dárky.

Dopoledne jsem s tátou dělala rybí polévku. Odpoledne v 17 hodin jsme začali smažit rybu a chystat na talíř bramborový salát. Pak jsem šla pro strejdu a už tam byl Ježíšek. Šli jsme si dát štědrovečerní večeři, která byla výborná. Všichni dojedli a šli jsme si rozbalovat dárky. Dostala jsem kolo, sluchátka, oblečení, plátna na kreslení a spoustu dalších dárek. Po rozbalení dárek jsme si šli pochutnat na cukroví a já jsem si hrála s dárky, které jsem dostala.

Dne 31. prosince jsem jela s taškou do lesa fotit zvířata. Vyfotili jsme srnky, sýkorky a poštolku. Večer jsme viděli hodně ohňostrojů. Vánoční prázdniny se mi moc líbily a moc se těším na další.

(Taťána Svobodová, 5. ročník)

Vánoční prázdniny (vypravování)

Osnova:

1. Začátek prázdnin
2. Prázdniny
3. Konec prázdnin

22. prosince už konečně začaly vánoční prázdniny. 22. prosince byl zároveň poslední školní den. Před skončením školy jsme měli vánoční koncert. V posledních dvou vyučovacích hodinách jsme si rozbalovali dárky, já jsem dostal dětský šampus, čokoládu a minecraft knihu. Odpoledne jsme s kamarády bouchli šampus, a tak konečně začaly prázdniny.

23. prosince jsme doma dělali velký vánoční úklid a zdobili jsme náš vánoční stromeček.

Odpoledne jsme byli bobovat a večer jsme se dívali na pohádky. 24. prosince jsme ráno byli u krmelce, abychom dali zvířátkům zrní a jablka. Odpoledne jsme si chystali polévku a rybu na štědrovečerní večeři. Po večeři jsme šli na procházku. Mezitím přišel Ježíšek a donesl nám hodně dárek. Moc se mi líbily. Můj nejhezčí dárek byl mobil. Po rozbalování dárek jsme se dívali na film Sám doma. 25. prosince k nám přijeli příbuzní a také oni nám dovezli dárky. Dostal jsem merch jednoho rappera, moc se mi líbil. Odpoledne jsme byli bobovat. Večer jsem hrál Farming Simulator 19. 26. prosince jsme

jeli k babičce, byli tam i bratřenci a sestřenice. Také tam jsem dostal mnoho dáreků, třeba se mi moc líbil dron, který se ovládá rukou. 27. prosince jsme šli se sousedy bobovat a jezdit na snowboardu. Po bobování jsem hrál hry na počítači.

Vánoční prázdniny se mi moc líbily, sice byly moc krátké, ale už se těším na další prázdniny.

(David Šeiner, 5. ročník)

CESTY S GLÓBUSEM

Výlet do Srbska

Milí čtenáři, pojďte se s námi vypravit na menší výlet do Srbska. Společně prozkoumáme zemi, která se nachází uprostřed Balkánského poloostrova.

Srbsko vzniklo v roce 2006 po rozpadu soustátí Srbsko a Černá hora. Hlavním městem je Bělehrad. Sousedí s Maďarskem, Rumunskem, Bulharskem, Makedonií, Černou horou, Albánií, Bosnou a Hercegovinou a Chorvatskem.

Historie

Historie Srbska je velmi bohatá. Srbští vládci byli despotové, tento titul udělovalo byzantské císařství. Ve 12. století se k moci dostali Nemanjićové. První z nich byl Štěpán, který sjednotil srbské země. Rastko Nenjić se stal prvním arcibiskupem a pod jménem svatý Sáva se stal patronem Srbů. Car Dušan rozšířil srbské území do nevidané velikosti, zasloužil se o rozvoj písemnictví, vládl ve stejném období jako náš Karel IV. Po Dušanově smrti se říše opět rozpadá a začíná trpět pod nájezdy Turků. Do dějin vstoupila bitva na Kosově poli roku 1389, kde Srbové prohráli a upadali pod nadvládu Turků, kterým se otevřela cesta dál do Evropy. Nastal útlum kultury, někteří Srbové se stěhovali do jiných zemí na severu. V roce 1915 se k Rakousku přidalo Bulharsko a Německo, Srbsko bylo postupně obsazováno. V roce 1918 se Srbové vrátili na srbské území, obsadili Bělehrad a vyhlásili Království Srbů, Chorvatů a Slovinců. V roce 1929 vzniklo království Jugoslávie. V roce 1980 národnostní problémy vyústily

foto: Zdroj: cnn.iprima.cz

až v občanskou válku v 90. letech a rozpad Jugoslávie, což se neobešlo bez válečných zločinů. Nedořešeným problémem zůstává oddělení Kosova od Srbska. Některé státy uznaly samostatnost Kosova, jiné dosud ne.

Obyvatelstvo

V Srbsku jsou zastoupeny všechny národnosti země bývalé Jugoslávie. Převládajícím náboženským vyznáním je pravoslavná víra, kterou vyznávají především Srbové a Rumuni.

Politika

Srbsko je parlamentní republika. Hlavou státu je prezident. Současná ústava byla přijata v roce 2006.

Hospodářství

Hospodářství je zde poměrně slabé, je poznamenáno válečným konfliktem v 90. letech minulého století. Po roce 2000 začala ekonomika Srbska nabírat na síle. Dnes se Srbsku přezdívá „Balkánský tygr“ kvůli nejrychlejší se rozvíjejícímu hospodářství.

Sport

Fenomenálním srbským tenistou je Novak Djoković - šestinásobný vítěz Wimbledonu a držitel dvaceti grandslamových titulů. Velmi populární je v Srbsku basketbal. Cenu

foto: Zdroj: zpravy.aktualne.cz

Euroscar pro nejlepšího basketbalistu Evropy získal např. Dražen Dalipagić. K nejúspěšnějším srbským fotbalistům patří Dragan Džajić, vicemistr Evropy z roku 1968 a třetí v anketě Zlatý míč toho roku.

Kultura

Nejslavnějším srbským spisovatelem je Ivo Andrić, nositel Nobelovy ceny za literaturu. V oblasti výtvarného umění získala světový věhlas Marina Abramovićová. Vynikl také režisér Emir Kusturica. Herečka Milena Dravićová byla v roce 1980 za roli ve filmu Zvláštní léčba vyhlášena nejlepší herečkou na filmovém festivalu v Cannes.

Turistika

Na severu země leží na soutoku dvou evropských řek Sávy a Dunaje moderní metropole

Bělehrad. Mezi hlavní památky města patří rozsáhlý komplex pevnosti Kalamegdan. O kousek výše na sever leží město Novi Sad. Turisté zde nejvíce obdivují pevnost Petrovaradin či místní stříbřitě měděnou synagogu. Příroda je v Srbsku živelná a nespoutaná. Nejlépe je to vidět v národním parku Kopaonik na jihu u Kosova. Celkem se v zemi nachází 5 národních parků.

(Dominik Láník, 6. ročník, podle internetových stránek)

foto: Zdroj: shop.alerion.cz

foto: Zdroj: businessinfo.cz

NA SLOVÍČKO S... PANÍ UČITELKOU JANOU MERTLOVOU

Paní učitelka Jana Mertlová je aktuálně třídní učitelkou žáků 2. ročníku. Nejvíce se v rámci výuky pohybuje na I. stupni, ale např. hudební výchovu vyučuje i na II. stupni. Rozhodla jsem se, že paní učitelku navštívím v její třídě a požádám ji o rozhovor. Jsem velmi potěšena, že k rozhovoru svolila, neboť se naše setkání proměnilo v opravdu laskavé několikaminutové povídání.

Jste učitelka hudební výchovy na této škole, mohla byste nám prozradit, na jaké hudební nástroje hrajete a na jaké byste chtěla v budoucnu hrát?

Od 13 let hraji na kytaru. Na jiný hudební nástroj, kromě nějakých bubínků nebo píšťal a flétny, nehraji. Učila jsem se hrát na piano, protože to bylo potřeba na pedagogické fakultě. Rodiče mi na tu dobu domů pronajali piano z půjčovny. Uměla jsem jen základy a pár lidových písniček, které se ve škole hrají, ale bez pravidelného tréninku jsem téměř vše časem zapoměla. Přestože „nikdy není na nic pozdě“, myslím si, že začít hrát na hudební nástroj, jako je klavír, je lepší v dětství. Já jsem začala kytarou, u té jsem zůstala a s ní si i vystačila. Když slyším kolegy, jak hrají na klavír, moc se mi to líbí. Mají mé uznání.

Co Vás přimělo stát se učitelkou na základní škole?

Je to taková sebestarost. Říkávám s ironií a nadsázkou, že jsem uměla všechno a nic pořádně, jenže nevím, co to je to „pořádně“? Dobře jsem zpívala, kreslila, tančila, dokonce jsem vyhrávala soutěže ve střelbě ze vzduchovky. Byla jsem společenská, učení mi šlo samo, vycházela jsem z základní školy s vyznamenáním. Pocházela jsem z prosté dělnické rodiny bez stranických příslušností, ambice se u nás nenosily. Takže co jsem měla jít studovat? Uvažovala jsem o právech, zubařině, ale protože jsem měla okruh zájmů veliký, tak se to spíš hodilo na pedagogiku. Rozhodně jsem nepatřila k těm dívkám, které od první třídy ví, že chtějí být učitelkou. Tak jsem si dala přihlášku do Boskovic na učitelku v mateřské škole. Vzala jsem kytaru a taťka sehnal známé, kteří měli auto. Jejich dcera Eva se také hlásila na tuto školu. Neznaly jsme se, ale

tenkrát jsem poprvé pochopila mnoho věcí. Eva neudělala zkoušku z matematiky, ale byla přijata. Já, prý pro nadbytek uchazečů, ne. V té době bylo hodně dětí, takže se na školy dostávali jen ti nejšikovnější žáci. Ovšem v tomto případě to dopadlo jaksi naopak. Poprvé jsem se setkala „se životem“. Byla jsem překvapená, jak se může něco takového stát? Pochopila jsem, že nemusí být vše tak, jak to na první pohled vypadá. Rodiče to vzali s nadhledem, mamka se šla zeptat na gymnázium, které bylo 4 km od našeho bydliště. Tam mě přijali bez přijímacích a já mohla další čtyři roky přemýšlet, co tedy vlastně budu studovat. A jak to dopadlo, to je nyní jasné. V roce 1983 jsem měla promoci na Pedagogické fakultě Univerzity J. E. Purkyně v Brně.

Jste třídní učitelkou druhého ročníku, můžete nám říci, jak se druháci chovají, jestli vás poslouchají a jak spolupracují ve výuce?

„Mí druháci“, minulý rok prvňáci, to mají těžké. První třída je ohromně těžká. Velmi těžká životní změna, jak pro děti, tak pro rodiče. Pro učitele je to nejnáročnější práce, i když všeobecně se více „velebí“ učitelé devátých ročníků. Rodiny vzpomínají na závěr základní školy, přijetí na střední školy a perné začátky v prvních ročnících bývají opomíjeny. Myslím si, že by si společnost měla uvědomit náročnost a význam studia na prvním stupni. Protože „mí“ prvňáci měli minulý rok distanční výuku, tak bylo vše mnohem těžší. Když jsme se na konci roku sešli ve škole, tak to bylo náročné, protože chování bylo neodpovídající žákovi základní školy. Bylo to pořád jako ve školce, jenom si hrát, žádná zodpovědnost a neschopnost se soustředit nebo poslouchat. No a s tímto jsme vyrazili i do druhé třídy, takže to bylo stále velice těžké. Žáci dokázali pracovat maximálně 3 hodiny, pak přišla únava a tomu odpovídající potíže – nepozornost, hluchost, nepořádnost atd. Rodiče o tom věděli a ví. Naštěstí většina z nich se mnou jedná otevřeně a vzájemně si nasloucháme, a tak se nám daří třídu posadit tak, jak má být. Přesto, nebo právě proto, že je v naší třídě „velký temperament“, tak

musím říct, že děti jsou velmi šikovné, kreativní, a to mě baví. S každým týdnem se mi pracuje lépe a lépe. Udělali jsme veliký kus práce. Myslím, že hlavně díky dobré spolupráci s rodiči, za což jsem ráda a děkuji jim.

Jaké místo ve škole máte nejraději a jaké naopak ne?

To je zajímavá a nečekaná otázka. Upřímně – nevím. Mám ráda svoji třídu a kabinet. Líbí se mi „Info koutek“ – zázemí s informacemi pro učitele. Je příjemné, když je ráno šero a je zde nasvícený jen rozvrh a třeba tu zavoní káva, ovšem já se zde příliš nezdržuji, je to na druhém konci budovy a já kávu ve škole nepiji. Nejvíce jsem ve své třídě se svými žáky, nebo v kabinetě se svými nejbližšími kolegy. Jsem ráda, když se sejdeme a máme čas si chvíli popovídat, bohužel jsou to opravdu chvíle, jen několik minut denně. „Výstavák“ je taky zajímavý. Kdybych měla říct jedno místo, tak nevím. Celá škola je pěkná ve své podstatě a prošla mnoha zajímavými úpravami.

Jaké máte nejlepší zážitky z Vašich školských let?

Když jsem byla žákyně? Možná když jsem byla menší, tak mě bavilo, že jsme byli parta, hned po škole jsme šli ven a vymýšleli jsme různé hry. My jsme se moc doma neučili, všechno jsme nějak pochytili ve škole. Na druhém stupni, nevím proč, si mě spolužáci zvolili předsedkyní třídy, tak jsem vymyslela oslavu narozenin každého spolužáka u něj doma. Celá třída jsme pak vždy šli k tomu spolužákovi domů na oslavu. Holky chodily dřív, chystaly jednohubky a chlebičky. Kluci se starali o hudbu. Pouštěli jsme si písničky na kotoučovém magnetofonu, tančili jsme a jedli. Skoro každý měsíc byla taková oslava, tak to bylo fajn a dělali jsme to až do deváté třídy. Bylo nás 21 ve třídě, což bylo málo na tu dobu, takže jsme byli malý stmelový kolektiv. No a více soukromě jsem chodila s nejlepší kamarádkou do lesa s kytarou a tam jsme zpívaly a mudrovaly, jak si představujeme svůj budoucí život.

Jaký předmět Vás ve škole nejvíce bavil a jaký naopak ne?

Nebavila mě moc chemie, protože jsem jí nerozuměla, a také běhání v tělocviku mi připadalo morbidní. Jinak mě bavilo všechno. Kdybych měla nějaký předmět vypíchnout, tak mě asi nejvíce bavila přírodověda, protože jsme měli paní učitelku, která krásně malovala na tabuli květy rostlin, tyčinky, pestíky a blizny, řez ovocem a tak podobně. Bavil mě český jazyk a literatura. No jo, chtěla jsem být také knihovnicí. I dnes mám po celém domě poházených několik rozečtených knih. Ještě hudební výchova byla fajn. Tenkrát jsme se nestyděli zpívat a zpívalo se česky. Texty byly výmluvné a možná nám to nějak pomáhalo v lepší komunikaci. Zpívala jsem v různých sborech a když jsem hrála někde na kytaru, tak si mě všimli kluci a já jsem pak s nimi zpívala v country skupině. Jmenovali jsme se Hejkalové. Skončila jsem vďavkami a odstěhování z Brněnska na Třebíčsko. Dodnes jsem se členy skupiny ve spojení a když se sejdeme, tak vzpomínáme a zpíváme „naše staré dobré songy“.

Jak se Vám líbí na této škole a jak jste spokojená s kolegy?

Mně se na této škole líbí. Co se týče budovy, tak je to jedna z nejkrásnějších škol – budov široko daleko. Své kolegy mám velmi ráda. Já už jsem tu před časem učila. Takže jsem si jen „na chvíli odskočila“ a vrátila se mezi známé tváře. S novými mladými kolegy si rozumím a cítím se mezi nimi příjemně, řekla bych „jako ryba ve vodě“.

Jaké jsou Vaše koníčky? Co nejraději děláte ve svém volném čase?

Tak jak jsem začínala svůj život, že jsem dělala „úplně všechno a nic pořádně“, tak to mám dodnes. Mám velký záběr koníčků, bohužel, už se musím přizpůsobovat věku. Věnovala jsem se angličtině. Studovala jsem ji od gymnázia, ale tehdy to byl „druhý jazyk“, na prvním místě byla od základní školy ruština. Až v dospělosti jsem se angličtině začala víc věnovat. Byla jsem na několika studijních pobytech v zahraničí a každý rok jsem absolvovala nějaký kurz angličtiny v České republice – buď na úrovni gramatické, nebo jako učitelka na úrovni metodické. V Třebíči jsem založila a vedla sportovní klub Wellness Jana o. s.

Spolupracovali jsme i se zahraničím a dařilo se nám víc, než jsem měla původně v plánu. Byla jsem v kontaktu s významnými lidmi z oboru – téměř každý měsíc v Praze buď na semináři, nebo jako rozhodčí atd. Protože jsem si ovšem uvědomovala vývoj času, zůstala jsem věrná svému povolání. Dneska už toho tolik nedělám – takže spíš turistika, cyklistika a jóga. Ráda plavu a ráda jen tak sním a nasávám život kolem sebe, nejraději samozřejmě v přírodě. Jsem ráda mezi lidmi, ale umím si také výživně užít samotu jen se svými myšlenkami. Ráda zpívám při domácích pracích a v autě, a někdy na procházce v přírodě. Je to velice osvobozující. Doporučuji to všem! Ráda čtu, neumím si představit den bez přečtení alespoň několika stran něčeho, co mě zajímá. Životopisy a knihy typu encyklopedií mám nejraději. V poslední době jsem přečetla několik životopisů, např. životopis Michaely Gautam – holka z Brna píše o svém životě v Nepálu, nebo kniha od Jitky Juliet Navrátilové – *Myslet srdcem* – holka z Moravy, která žije v Anglii a prožila kus života v pralesích Latinské Ameriky. Přečetla jsem několik knih od Patrika Hartla. Zajímavá pro mě byla kniha *Spratek* od Torey L. Hayden, kterou jsem dostala od mé žákyně. Mám ráda citáty, v mládí jsem je sbírala, dnes jsou k mání na internetu. Miluji přírodu a jsem ráda se svou rodinou a vnuky.

Máte doma nějaká zvířata? Pokud ano, jaká?

Máme kocoura, měli jsme francouzského buldočka, ani jedno zvíře není původně naše. Buldoček se jmenoval Deryk. Byl to albiček, takže byl bílý s růžovými ašima, vypadal divně. Byl roztomile ošklivý, vyzářoval svou vnitřní krásu. Opravdu, buldočci jsou zvláštně krásní pejsci. Dožil u nás a byl to vynikající parták. Bohužel měl těžkou nemoc. Museli mu amputovat nožičku, takže jsme ho na konci života vozili na vycházky v kárce. Byl to člen rodiny. No a potom se k nám dostal rezavý kocour Lumpík. Původně bydlel v bytě, kde všechno ničil. Na vesnici, kde dostal svobodu, se mu dočista změnila povaha. Je to nejmazlivější kocour ve vsi – někdy si jde pro pohlázení i za panem starostou na obecní úřad. Chová se jako pejsek. Přijde na přivolání, reaguje na povel „čeekej“ atd. To ho naučil Deryk. Byli velcí kamarádi, Lumpík ho

do poslední chvíle posiloval svým vrněním.

Jaké místo v České republice byste chtěla navštívit?

Hodně míst, konkrétně nevím. Byli jsme nedávno v Prachovských skalách, tak bych ráda navštívila ještě Adršpašské skály. Česká republika je krásná. Každý kousíček kolem Žďáru, celá Vysočina, jižní Morava, Šumava, Český ráj. Památky si projdu ráda, ale víc se mi líbí krajina. Bohužel už to není, jak to bývalo. Říkal mi to už můj děda: „Příroda je moc krásná, ale bohužel moc trpí.“ To říkal v době, kdy lesy byly ještě lesy, stromy neměly zelenou kůru a všude létalo plno motýlů a včel. Tehdy jsme se koupali v řekách a tak podobně. Je mi z toho smutno. Vybavuji si starou písničku *Stromy* od Wabiho Daňka, který tuto zkázu snad předpovídal.

Chtěla byste vykonávat jiné povolání než teď? Pokud ano, jaké by to bylo?

Wow, Natálko, jsi šikovná. Omlouvám se, že mluvím tak široce a obsáhle. Na rozhovor s tebou jsem se těšila a zároveň cítím respekt. Uvědomila jsem si, jak je těžké odpovídat „správně, bez následků“. Je to velké riziko. Každé slovo může někomu vadit nebo se může překroutit. Přemýšlela jsem, jaké otázky mi asi položíš, a musím říct, že jsem se ani jednou netrefila (smích). Jak jsem říkala, mám velký záběr zájmů a učitelkou jsem se nestala prvoplánově. Život mi nabídl mnoho možností a zkušeností v jiném než školním prostředí. Chtěla jsem také několikrát ze školství odejít, jenže okolnosti mě vždy vrátily zpět. Teď na konci kariéry musím za vše poděkovat a říkám si: „Asi jsem tu správně.“ Jak se zpívá v jedné písničce: „Jsem ráda, že jsem zůstala, jaká jsem“ (píseň s názvem *Mám radost* od Rangers – Plavci).

Jaká barva je Vaše nejtypičtější?

Mám ráda přírodní barvy, nic moc ostrého. Líbí se mi kombinace zelená – modrá, přestože dříve jsme říkali „pro blázna dobrá“.

Jaký žánr knihy máte nejraději a jaký naopak ne?

O tom jsme už mluvily. Čtení považuji za nedílnou součást svého života. Miluji veškeré čtení, které mi něco dá, tedy informace nebo emoce. Beletrii si vybírám, protože časově

svazuje.

Jaké zvíře byste nechtěla chovat doma a proč?

Hada, protože nevím, co by mě u něho bavilo. Známy si pořídil hádátka. Teď má velkého hada, je to, myslím, anakonda. Bydlí v třípokojovém bytě v paneláku. V jedné místnosti bydlí jen ten had. Škvírou ve dveřích mu podává jídlo a je rád, že zavře a zamkne. Nikdo ho nechce, ani zoologické zahrady. Když byli kluci malí, tak jsme měli doma všechno možné – včetně myši a pavouků. To mi nevadilo.

Jaký film/seriál nejraději a nejvíce sledujete a proč?

Já se na televizi skoro vůbec nedívám. Raději hledám informace na internetu. Mám ráda talk show a české filmy u mě vyhrávají na celé čáře. Katastrofické filmy a televizní seriály neznám a nesleduji. Když jsem byla malá, v televizi často dávali filmy o válce. Byly černobílé a na mě velmi působily. Dodnes si vybavuji některé strašné válečné scény, proto se filmům o lidské bezmoci a beznaději spíše vyhýbám.

Jakou písničku máte ráda a proč je zrovna Vaše nejoblíbenější?

V poslední době poslouchám Emu Smetanu s Jordanem Hajem. Jsou manželé, celkově mě baví jejich životopis, aniž bych se o ně dříve zajímala. Náhodně jsem objevila jejich písničku *By now*. Těší mě některé písničky od Pokáče, *Síla starých vín* od Škwora, skupina Jelen se mi líbí. Dále poslouchám písničky Michala Tučného a skupiny Divokey Bill. Také mám ráda zpěvačky Báru Polákovou, Lenny, Radůzu, píseň *Zničená zem* od Kateřiny Marie Tiché, písně Karla Kryla, skupiny Metallica, dua Simon & Garfunkel, skupiny Queen a samozřejmě písničky 80. a 90. let, které jsou postaveny více na textech než na klipech. Když to shrnu, nemám oblíbené zpěváky a skupiny, ale poslouchám mnoho písni bez ohledu na zařazení do nějakého žánru. To mi způsobuje mrazení po těle.

Jaké jste znamení zvěrokruhu a pasuje na Vás jeho charakteristika?

Jsem lev, můj manžel je taky lev, a protože jsme doma dva lvi, tak vidím, že na nás charakteristika pasuje (*smích*). Tak mám asi říct, co si o sobě myslím, že jo? Lvi jsou nejkreativnější znamení zvěrokruhu, mají rádi své pohodlí, ale znají své hranice. Milují svobodu a svou rodinu, mají velké citlivé srdce a jsou hraví. Mají dar vidět věci komplexně, neobtěžují se maličkostmi. Tak s tímto souzním.

S jakými žáky se Vám lépe pracuje - s mladšími nebo staršími? Můžete nám prozradit důvod?

Mně se dobře pracuje se všemi lidmi, se kterými se dá domluvit. Baví mě konstruktivní a efektivní diskuze. Výměnu názorů považuji za přínosnou. Za ztrátu času považuji „hovor o ničem“. Líbí se mi otevřená a upřímná komunikace. Možná proto se mi lépe komunikuje s dětmi celkově, protože ještě bývají samy sebou a bez masek. U starších žáků, když dovedou být upřímní a bezelstní, tak mám obrovskou radost a fandím jim, že mají odvalu zůstat takovými i v dalším životě.

Jaké je Vaše nejoblíbenější roční období a proč je zrovna oblíbené?

Já jsem vždycky mívala ráda léto, jednak proto, že jsem měla narozeniny a také proto, že jsou

prázdniny a všechno je svobodné, volné a jednoduché. Zimu jsem taky měla ráda, protože jsme chodili bruslit a bývalo hodně sněhu. Jaro a léto ve městě působily šedě. Až teď na vesnici mám snad nejraději právě jaro a podzim. A léto? Skoro nejmiň, protože mám narozeniny (*smích*).

Co si myslíte o onemocnění covid-19 a jaký je na něj Váš názor?

Myslím si, že o něm nevíme celou pravdu. Mnoha věcem nerozumím a s mnoha věcmi nesouhlasím. Více se k tomu nechci vyjadřovat, rozhodně to pro mě není něco, s čím souzním.

Mohla byste nám prozradit, co jste si přála do nového roku?

Zdraví. Zdraví všem, a to nejen fyzické, ale taky zdraví rozumu. Protože mi připadá, že se přestává přemýšlet v úplně těch obyčejných věcech. Je velká povrchnost mezi lidmi, nejde se do podstaty věci, neptáme se: „Proč?“ - na cokoliv. Takže já jsem si přála hlavně zdravý rozum, zdravé tělo a zdravého ducha. Samozřejmě myslím také na lásku, a to nejen v naší rodině.

Jaká rostlina se Vám nejvíce líbí a proč?

To je těžké, příroda je dokonalá. Jak můžu jmenovat jednu rostlinu? Některé jsou krásné tvarem, některé barvami, jiné

vůní. Některé jsou léčivé a některé je dobře si zasadit do zahrádky, protože je s nimi nejméně práce. Pod košatým stromem se cítím neskonale příjemně. Jednu jedinou rostlinu prostě říct nemůžu.

Do jaké země byste nechtěla odcestovat a jaký k tomu máte důvod?

Asi bych nejela do Ázerbájdžánu či Kazachstánu, prostě do zemí, kde bych se necítila bezpečně. Z kontinentů - možná Austrálie by mě nebavila. Afrika by mě lákala i přesto, že je asi dost riskantní. V New Yorku jsem se cítila bezpečně, tedy kromě Brooklynu a metra, přesto tam už nepotřebuji být. Více by mě lákalo třeba Irsko.

Co si představíte pod označením „dům snů“?

Jé, to by se mi líbilo. Když se dívám na Pinterest (webová stránka, která umožňuje zdarma vytvářet kolekce obrázků či fotografií - pozn. red.), tak tam jsou krásné alternativní domy. Mně se však líbí náš domeček. Takhle nějak jsem si ho vysnila už na gymnáziu. Tenkrát mě profesor Kožmín pochválil za pěknou slohovou práci. Jen té přírody kolem je stále méně. Přes vesnici nám jezdí stále více aut, a to v mých představách rozhodně nebylo. Mám ráda útulný domov, raději menší než větší. Také se mi líbí, když je variabilní, každý si tak může najít svůj kout - své intimní

místečko pro sebe. Jak jsme se bavily o zaměstnání, kdyby to bylo reálné, byla bych bytovým architektem. Nemůžu si však vzpomenout, jestli toto vůbec bývalo v nabídce studií? Bavilo by mě vymýšlet efektivní využití prostorů.

Jaký měsíc v roce máte ráda a proč?

Možná mám nejraději červen. Školní rok je ve finále, všichni se těšíme na dovolenou a počasí je už pěkné. Ještě jsme pořád v kolektivu, ale volnost nakládání se svým časem je už za dveřmi. Takže červen se mi ze všech měsíců líbí nejvíc, mám totiž moc ráda jahody (*smích*).

Velice Vám děkuji za příjemné povídání a zodpovězení otázky!

(Natálie Svobodová, 7. ročník)

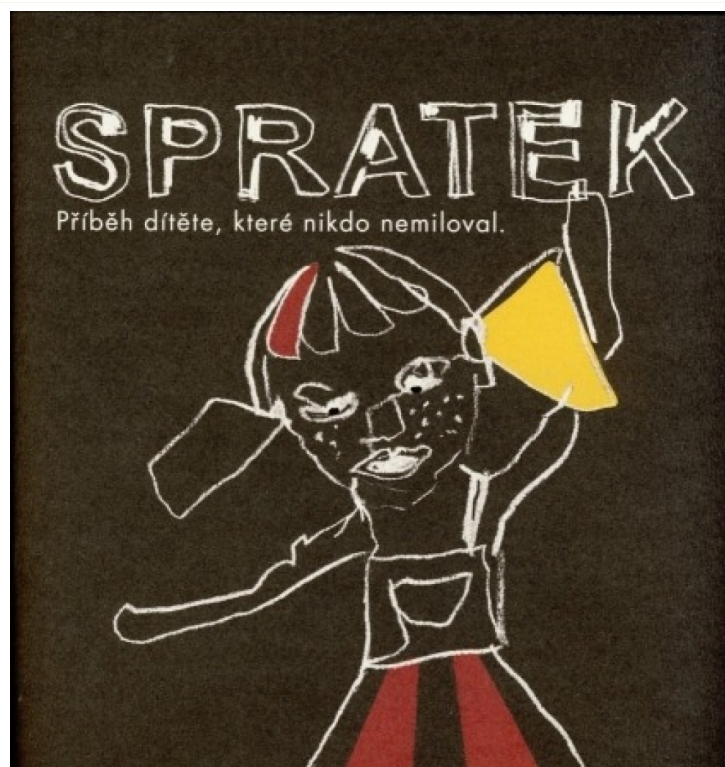

foto: Zdroj: databazeknih.cz

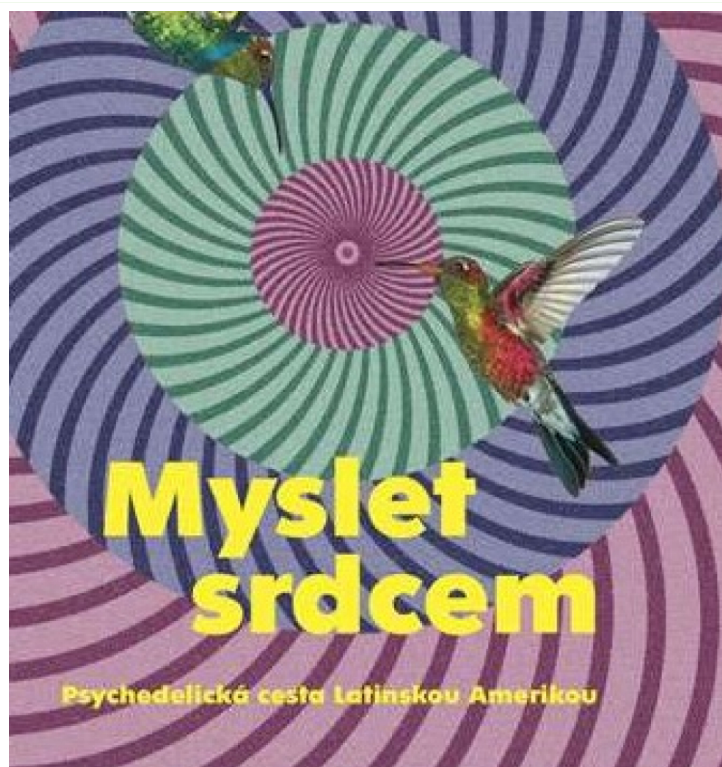
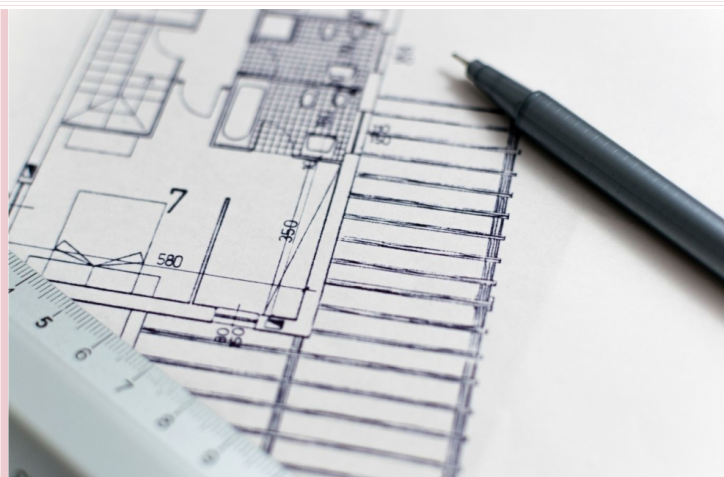

foto: Zdroj: luxor.cz

KUTIL MYŠKOLÁK

Projekt „Navrhni svůj dům“ - modely domů zblízka

MYŠKOLÁKOVY MOZKOLAMY

Kvíz pro starší

V kvízu je 6 otázek. Vyberte správnou odpověď a písmenko, které je za ní. Písmenko napište do tajenky ke stejnému číslu, jako má otázka. Jestliže budou vaše odpovědi správné, dozvíte se, co by nemělo chybět o Vánocích.

1. V jakém roce se narodil Ježíš Kristus?
 - 100 př. n. l. P
 - 907 n. l. S
 - 0 n. l. R

2. V jakém státě rozdává dárky stařeček Jultomten?
 - Finsko H
 - Švédsko O
 - Norsko A

3. Ve kterém městě se objevil první český vánoční stromeček?
 - Praha D
 - Brno E
 - České Budějovice R

4. Jakou osobností je inspirovaná postava Santa Clause?
 - sv. Patrik S
 - sv. Mikuláš I
 - sv. Metoděj A

5. Co má na Vánoce vyjadřovat modrá barva?
 - mír ve světě D
 - naději, že skončí zima L
 - velký význam Panny Marie N

6. Co je to myrha?
 - drahý kov E
 - vonná mast A
 - šperk O

Tajenka:

O Vánocích by neměla chybět _ _ _ _ _ . Bez ní by Vánoce nebyly veselé.

foto: Autorka: Ludmila Mrnušíková (8. ročník)

Z uvedených písmen složte slova týkající se školního prostředí:

FKAONMRTAI

EDEŘLIANT

ÁCŽI

ČIELTU

EÚCVIEČLÁOV ČBNEAU

ATOPOČÁÍČ BČUANE

LIVCANČĚOT

POREM

RTAOÍVPK

IATKAM

AŽOLZÁK

ATUKŽ

AÍŘDT

LENÁP

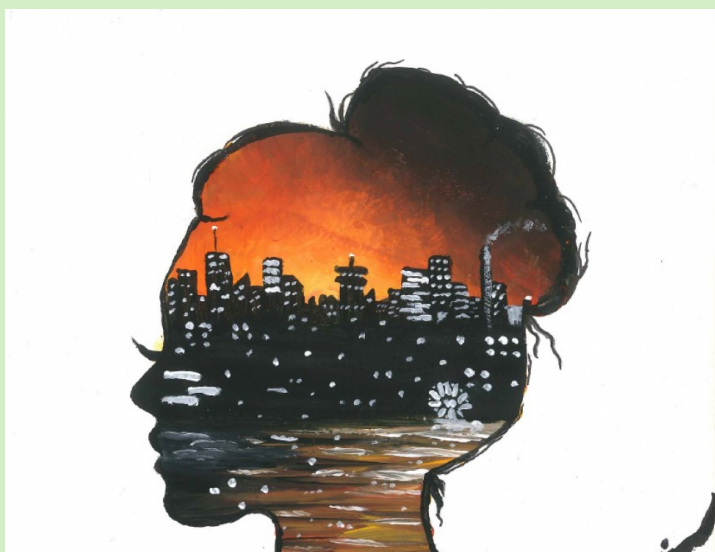
EBULAT

foto: Autor: David Šeiner (5. ročník)

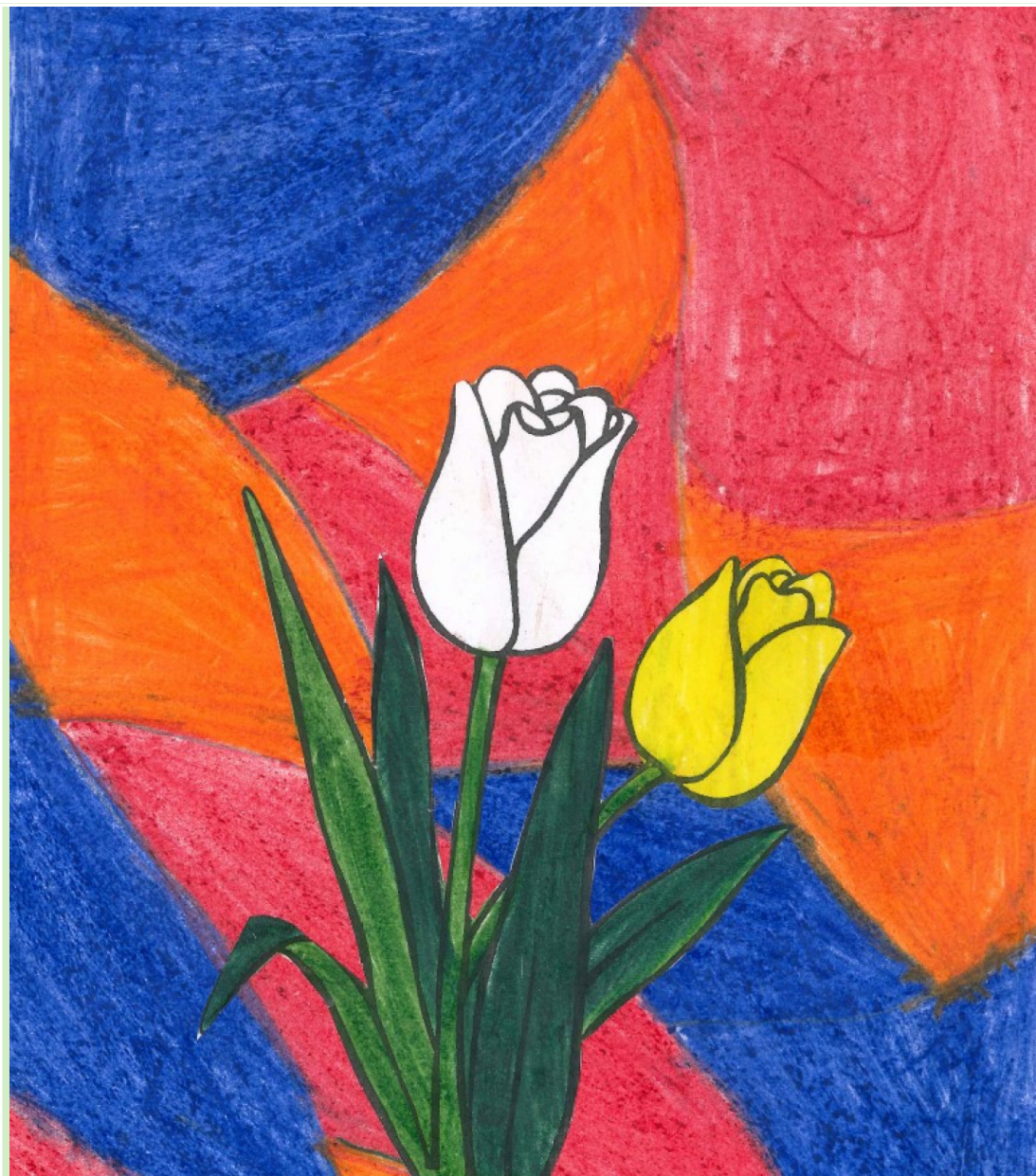
KREATIVNÍ MYŠKOLÁK

ilustrace: Mariana Zimová (7. ročník)

ilustrace: Mariana Zimová (7. ročník)

ilustrace: Natálie Kuderová (4. ročník)

ilustrace: Štěpán Pohanka (2. ročník)